

удоволествие да даватъ на чужденцытъ туй което имъ е излишно.

„Колкото за рудницитъ имъ, тѣ никакъ не са затруднихъ да ни гы устѣпѣйтъ, защото тѣмъ сѫ непотребны. Тѣмъ са виждаше че человѣцитъ не сѫ толко сь благоразумни дѣто съ толкози трудъ търсїйтъ, въ утробата на земята, туй което неможе да гы направи благополучни, нито да удовлетвори на истиинскытъ имъ нужды. Не копайте, думахъ ни тѣ, толкози дѣлбоко земята, доволствуйте са да я работите; тя ще ви даде истински добрины, които ще ви прехранїйтъ, и ще съберете отъ нея плодове подрагоцѣнни отъ златото и отъ среброто, защото человѣцитъ търсїйтъ златото и среброто само за да си купїйтъ храна за поддържаньето на живота си.

„Много пѫти иный пожелахъ да гы научимъ на мореплаванието, и да заведемъ млады тѣхъ юноши въ Финикия, но тѣ никога не са склонихъ за да са научятъ тѣхъитъ дѣца да живѣйтъ какъто иный. Ще са научятъ, думахъ ни тѣ, да иматъ нужда отъ сичкытъ работы които сѫ станжлы вамъ необходимы: тѣ ще пожелаїтъ да гы иматъ и ще презрѣтъ добродѣтельта за да гы придобиїтъ съ нечестни средства. Тѣ ще заприличатъ на человѣкъ, който има добры крака, но като изгубилъ навика да ходи, навиква найподиръ на нуждата да го носїтъ сѣкогы като боленъ. Колкото за мореплаванието тѣ му са чудїйтъ поради мѫдростъта на туй искусство, но тѣ го считатъ гибелно. Когато человѣцитъ, думатъ тѣ, иматъ достаточно въ земята си потребното за живота, какво ходїйтъ да търсїйтъ въ чуждытъ страни? не имъ ли е доста онуй което имъ е потребно за живота? прочее тѣ заслужватъ коработрошеніята, защото търсїйтъ смиръти си посредъ бури тѣ за да насытїйтъ любостежаніето на търговцитъ и да раздразнїйтъ страститъ на другытъ человѣци.“

Телемахъ са чудяше на приказскытъ на Адоама, и са радваще че имало еще на свѣта народъ, който като слѣдува непогрѣшимата природа, быль |толко съ мѫдръ и въ сѫщото време благополученъ. „О! колко тѣзи нравы сѫ далечъ отъ суетытъ и тщеславни нравы